

THANH NIÊN PHONG CÙI

- Con muốn dâng hiến cuộc đời con cho giới trẻ, cho các bạn trẻ thuộc thế hệ con .. Con muốn làm đội trưởng một đội banh. Con muốn lôi kéo người khác về Trời nhờ đau khổ của con và mở cửa Trời cho họ.. Con không muốn sung sướng một mình trên Thiên Đàng!

Đó là lời anh Robert Naoussi - thanh niên cùi - 22 tuổi, người Caméroun, Phi Châu. Anh qua đời đêm 30-9 rạng 1-10-1970, ngày mà lần đầu tiên, Giáo Hội Công Giáo quyết định mừng lễ thánh nữ Têrêxa Hài Đồng GIÊSU (1873-1897) vào ngày 1-10 ..

Trước khi qua đời, khi vị Linh Mục tuyên úy trại cùi Dibamba đến thăm và nói với anh về thánh nữ Têrêxa Hài Đồng GIÊSU cũng đau nặng và ước muốn làm tông đồ, Linh Mục, thừa sai, tử đạo.. cùng một lúc, và Giáo Hội Công Giáo đã chọn vị nữ thánh trẻ tuổi ấy làm bốn mạng các thừa sai, anh Robert Naoussi kêu lên:

- Con cũng thế. Con muốn dâng hiến cuộc đời con cho người trẻ!

Robert Naoussi sinh năm 1848 trong một gia đình ngoại giáo thật nghèo ở làng Bamiléké, miền Tây nước Cameroun. Năm lên 7 tuổi, một ngày cậu bé Robert đi bộ đến cứ điểm truyền giáo ở Bangoue và thưa: "Con muốn học!"

Đôi mắt tinh anh, khuôn mặt ngời sáng, để lộ một ý chí cương quyết, chứng tỏ cậu bé Robert thật lòng ước muốn học tập. Kể từ đó, mỗi ngày cậu bé đi bộ 4 cây số đến trường học .. Robert sống trọn kinh nghiệm đau thương của một trẻ em Phi Châu da đen nghèo đói: không có gì để ăn, cũng chẳng có gì để mặc. Cậu bé phải tự kiếm ăn và tự xoay xở kiếm việc làm để có tiền cấp sách đến trường.

Năm 14 tuổi, Robert ước muốn trở thành Linh Mục, nhưng bị anh cả nhất định cản ngăn. Robert lại tìm cách ghi tên vào trường trung học, nhưng bị từ chối vì tuổi quá cao. Sau cùng, cậu thiếu niên hiếu học nghĩ ra một diệu kế: đổi tên và hạ tuổi xuống. Nhờ thế mà Robert được tiếp tục học.

Robert tự sản xuất các đồ thủ công nghệ để có tiền ăn và học. Trong xóm làng cũng như nơi trường học, Robert chiếm được cảm tình của mọi người.

Nhưng rồi đại họa xảy đến. Một ngày, Robert bỗng nhận ra trên mình nổi những mụn đỏ lạ kỳ. Khi đến mùa mưa, các mụn này lại mưng mủ. Năm sau đó, vào dịp nghỉ lễ Phục Sinh, các mụn này lại nổi lên nhiều hơn nữa. Khi khám nghiệm, Robert được báo hung tin: chàng bị bệnh phong cùi, một loại phong cùi rất độc, chưa có thuốc chữa!

Ngày 16-5-1969, Robert được đưa đến trại cùi Bibamba nơi có 300 người đang sinh sống và chữa trị. Robert ngỡ ngàng, như lạc vào một thế giới kinh hoàng. Anh ngạc nhiên hỏi:

- Sao tôi lại ở đây? Sao người ta mang tôi đến đây?

Trông anh thật tội nghiệp, giống một con chim nhỏ, bị bắt nhốt vào lồng! Chỉ phút chốc, tất cả mộng đẹp cuộc đời tan thành mây khói: gia đình, bạn bè, trường học .. Bao giờ anh mới thấy lại ngôi làng thân yêu với mái ấm gia đình lụp xụp, nghèo nàn??? Anh cảm thấy vô cùng cô đơn. Trong vòng 3 ngày, Robert như người mất hồn. Bỗng một buổi sáng, Robert như nhận được luồng sáng chiếu dội vào tim:

- Tôi biết tại sao mình ở đây. Cha tôi là kẻ đa thê và tôi là người duy nhất trong gia đình lãnh nhận bí tích Rửa Tội gia nhập Giáo Hội Công Giáo. Chính để cứu gia đình mà tôi đến đây!

Nhờ tư tưởng này, Robert tìm lại nguồn sinh lực sống. Anh cười mở vui vẻ với mọi người. Bình an của Chúa từ từ chiếm trọn tim anh. Những dần vò thắt mắc "tại sao? tại sao?" lúc ban đầu, giờ đây nhường chỗ cho niềm tin yêu phó thác trẻ thơ. Robert biết rõ tại sao mình phải chịu đau khổ. Tất cả đều mang một ý nghĩa.

Đêm đêm, xuyên qua cửa sổ nhỏ của phòng, Robert trông thấy ngọn đèn chầu thấp sáng trước Nhà Tạm có Minh Thánh Chúa. Vào những đêm thức trắng vì bị vết thương hành hạ, đôi mắt Robert hướng về Nhà Tạm, hoặc nhìn đăm đăm ngọn đèn cháy sáng. Cuộc đời Robert giống như ngọn đèn nhỏ, thấp sáng canh thức cầu nguyện cho thế giới ..

Nhiều lúc Robert mơ ước:

- Khi nào khỏi bệnh, tôi sẽ trở thành giáo viên, vì tôi rất yêu trẻ em, hoặc trở thành y tá vì tôi biết rõ thế nào là đau khổ!

Những lúc quá đau đớn, Robert kêu lên:

- Tôi đau lắm, nhưng tôi xin Chúa thêm đau khổ để tôi được xích lại gần Đức Chúa GIÊSU, Đấng đã bằng lòng chịu đau khổ vì chúng ta trên thánh giá!

Nhưng thân xác xuân trẻ của Robert không kháng cự được lâu với cơn bệnh phong cùi quá tàn nhẫn. Đêm 30 rạng ngày 1-10-1970, Robert Naoussi êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 22 tuổi.

Lúc anh vừa tắt thở, chuông nhà thờ vang lên báo hiệu một người con ra đi về Nhà Cha.

Toàn dân trại cùi Dibamba thức giấc và đến ngay nhà nguyện, bên cạnh xác Robert. Mọi người vừa cầu nguyện vừa hát thánh ca. Ai nấy cảm động dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA vì món quà Ngài ban: Robert Naoussi.

Qua anh Robert Naoussi, THIÊN CHÚA đã chẳng thăm viếng các con cái đáng thương của Ngài nơi trại cùi Dibamba nước Cameroun đó sao?

(Daniel-Ange, "Les Témoins de l'Avenir", Le Sarment FAYARD, 1989, trang 74-92).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt